

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

III. De visitatione Fratrum in monte S. Michaëlis per S. Ottонem facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

tione eum hoc introducimus. Sed tu caue, ne euiquam hæc ante quinque-
nij tempus expletum manifestare præsumas.

Et his dictis, sublata est visio, quam tempore dormitio-
nis beatissimi Patris nostri, ex ore eiusdem senioris Lippoldi
audiuimus, qui & ipse tunc graui & longiturna decumbebat
agritudine, nobisque cum lacrymis hæc referebat: & morbo ^{Obiens Lippel-}
confectus VII. Idus Augusti beato fine requieuit in Do-
mino.

De visitatione fratrum in monte S. Michaë- lis per S. Ottone facta.

CAPVT TERTIVM.

Sed ut ad priora redeam, pius Pater noster Otto post longam reuersus peregrinationem, more suo nos visitans, utpote cum quibus cor vnum & animam habebat, requisuit; qui nam ex nobis, eo absente, viam vniuersæ carnis ingressi essent? Hoc enim semper de qualibet profectione rediens affectu paterno solebat inquirere. Tunc autem sanctæ recordationis Adalbertus e- ^{Adalbertus &}
leemosynarius, verus Dei seruus, & sibi familiarissimus, ad ^{leemosynarius.}
Christum, cui mente & corpore indefessam exhibuit seruitu-
tem, migrauerat: cuius transitu vir beatus audit, totus in lacrymas resolutus, se infelicem clamitabat, quod tam beatæ ^{S. Otho mortuus}
animæ ad patriam claritatis æternæ migrantis, solenne funeris ^{Adalberti la-}
obsequium exhibere non meruisset: erat namque idem fra- ^{crymis profa-}
ter noster Adalbertus, tanto diuini amoris igne succensus, vt ^{quatur.}
quotidianis atque vberimis lacrymarum fontibus gaudia ^{Charitas Adel-}
coelestis Patriæ anhelaret, corpus etiam vigiliis ac ieuniis cō- ^{bertis in egenos,}
uenienter attenuaret.

Huic seruo Dei pauperum cura erat delegata, quam tan-
ta humilitatis deuotione agebat, vt ad exemplum Martyrij ^{Greg. Homil.}
monachi, de quo beatus Gregorius refert, propriis humeris ^{Charitas Adel-}
leprosos baiularet, & tam eos, quam & alios diuersis morbo- ^{bertis in egenos,}
gum 39. in Essang.

rum generibus pressos, quos videre horrore erat, suis manibus alacriter balneis & lauacris vnguentisque soueret, cuius feruori pius Otto congratulatus, omnia alendis in opum turbis, opportuna liberalitate subministrabat. Nec his contentus, etiam per se metipsum, famis tempore, pauperibus seruebat, ut non tam oblatione munerum, quam etiam proprij corporis sudore gratum Deo eleemosynæ sacrificium celebraret.

Multitudine autem innumerabili, præ famis magnitudine, ex omni regione confluente, erant quidam inter eos fortiores, qui debilioribus alimenta violenter manibus extorquentes surripiebant. Quorum clamorem ac ploratum vir beatus non sustinens, prudenter huic negotio occurrit, suisque imperat, ut primum conuenientibus eis, quoslibet corpore valentiores segregatos uno omnes in cœnaculo cœludret, donec infirmis ac debilibus victum congruentem suis manibus ministraret: quos statim abire, longiusque de loco secedere iubet, ne sociis de cœnaculo emisis, iterum præstant: tuncque domum ingressus, pauperibus inclusis, largam almoniæ opem exhibebat, præcipiens ne amplius violentiam hanc fratribus suis inferre præsumerent.

Hæc apud suos agebat; extraneis autem, & trans mare positis Christi pauperibus, per fideles nuncios apparabat. Nam per charissimum fratrem nostrum Eberhardum, adhuc in ordine Canonicorum Christo militantem, xenia sua Hierosolymam quo rosolymam transmisit, sicut & specialiter cum religiosis qui que eleemosynas mittebat. Etusdem benignitas in diuer sa monasterij. que monasteriis longius renotis per fratrem nostrum Suuiggerum famis tempore, dirigebat; ideoque Christi bonus odor in omnibus loco erat.

D